

Sygn. akt I C 1768/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Kawecki

Protokolant: Joanna Antoniszyn

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2018 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w B.**

przeciwko **T. S.**

o zapłatę kwoty 11 222,65 zł

I uchyla w całości wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 01 lutego 2017 roku;

II zasądza od pozwanego **T. S.** na rzecz strony powodowej (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w B.** kwotę **4 075 zł** (cztery tysiące siedemdziesiąt pięć złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 października 2016 roku do dnia zapłaty;

III dalej idące powództwo oddala;

IV koszty procesu między stronami wzajemnie znosi;

V przyznaje ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie na rzecz adwokat K. H. z Kancelarii Adwokackiej w D. kwotę **4 448,80 zł** tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu;

VI wyrokowi w punkcie II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1768/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B.

-Białej wniosła w postępowaniu nakazowym o wydanie nakazu zapłaty i orzeczenie nim, że pozwany T. S. winien zapłacić jej kwotę 11 222,65 zł z umownymi odsetkami za opóźnienie równymi dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 19.06.2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego, a w razie wniesienia zarzutów, o utrzymanie w mocy wydanego nakazu zapłaty, po rozpatrzeniu sprawy w postępowaniu zwykłym i zasądzenie od pozwanego dalszych kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podała, że pozwany zobowiązał się poprzez podpisanie weksla dnia 04.03.2016 r. do zapłaty w dniu 18.06.2016 r. kwoty wskazanej na wekslu w wysokości

12 972,65 zł. Dlatego w dniu 19.05.2016 r. wezwała pozwanego do wykupu weksla. Pozwany wpłacił na jej konto kwotę 1 750 zł, jednak zaprzestał spłacania reszty roszczeń. Podpisując zaś własnoręcznie kalendarz spłat rat, znał doskonale wysokość zobowiązania i termin spłaty. W wykonaniu dyspozycji art. 187 § 1 pkt 3 k.p.c. strona powodowa nadto wskazała, że podjęła bezskuteczną próbę pozasądowego rozwiązania sporu, poprzez wezwanie pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia pismem z dnia 19.05.2016 r.

Na posiedzeniu niejawnym w dniu 22.11.2016 r. Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, albowiem z dokumentów dołączonych do pozwu nie wynikało, by strona powodowa mogła żądać odsetek umownych za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie.

Po skierowaniu sprawy do zwykłego postępowania, wyrokiem zaocznym z dnia 01 lutego 2017 r. Sąd zasądził od pozwanego T. S. na rzecz strony powodowej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w B. kwotę 11 222,65 zł z odsetkami umownymi za opóźnienie równymi dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 19 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty i kwotą 5 379 zł tytułem zwrotu

kosztów procesu oraz nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Od powyższego wyroku zaocznego pozwany wniósł sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od strony powodowej na jego rzecz kosztów postępowania, „wstrzymanie” rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego wyrokowi zaocznemu oraz zwolnienie go od kosztów sądowych w całości i ustanowienie dla niego adwokata z urzędu. Nie zgodził się z wyrokiem zaocznym, w szczególności zarzucając, że wziął pożyczkę

w powodowej Spółce i rzeczywiście nie spłacił kilku rat, ale po otrzymaniu rozwiązania umowy w maju 2016 r. rozmawiał z pracownikami (...), prosząc o ugodowe zakończenie sprawy, na co pracownicy ci zgodzili się. Świadcami tego są osoby z jego rodziny: rodzice, siostry i szwagier, którzy pomagali mu finansowo, a także w załatwieniu wszystkich formalności. Z ich pomocą spłacił też część rat pożyczki. Umowę pożyczki

z powodową Spółką zawarł natomiast, ponieważ był w bardzo złej sytuacji finansowej. Musiał mieć pieniądze na życie i spłatę wcześniejszego długu, więc kiedy pojawiła się oferta od strony powodowej, to postanowił wziąć pożyczkę, gdyż nie miał innego wyjścia. Osoba, która zajmowała się jego sprawą, powiedziała mu, że musi tę pożyczkę ubezpieczyć, ale jak będzie regularnie ją spłacał, to kwota ubezpieczenia zostanie mu zwrócona. Gdy osoba ta przyjechała do niego do domu, podpisał umowę, w przekonaniu, że będzie tak, jak ona mówiła. Nie miał nawet czasu dokładnie przeczytać dokumentów, porozmawiać z kimś innym, doradzić się. Podpisał też weksel, gdyż powiedziano mu, że zawsze tak się robi przy pożyczce, ale nie wyjaśniono, dlaczego. Umowa okazała się dla niego bardzo niekorzystna, gdyż uważa, że niezgodne z prawem było ubezpieczenie pożyczki w kwocie 4 000 zł na kwotę wyższą od wartości pożyczki, tj. na ponad 5 745 zł. Jest to niedozwolona klauzula w umowie, zawyżająca jego odpowiedzialność, powiększająca kwotę pożyczki już na samym początku dwukrotnie. Początkowo wywiązywał się z umowy, ale od marca do maja 2016 r. nie miał pieniędzy i nie spłacił rat. Nie zgodził się, że musi płacić całość zobowiązania, bo część kwoty spłacił. Nie zgodził się też z wysokością odsetek i z obciążeniem go kosztami windykatora, bo nie otrzymywał wcześniej żadnych zawiadomień, a z umowy wynikało, że dopiero po bezskutecznych wezwaniach może być sprawa skierowana do windykatora. Wypowiedzenie umowy dotarło zaś do niego dopiero po wizycie windykatora.

Po zwolnieniu pozwanego od kosztów sądowych i ustanowieniu dla niego adwokata, jak też zawieszeniu rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego powyższemu wyrokowi zaocznemu, w piśmie procesowym z dnia 30 marca 2017 r. pełnomocnik pozwanego podtrzymała argumentację wskazaną przez pozwanego w sprzeciwie od wyroku zaocznego

Nadto wskazała, że pozwany jest zdania, iż niniejsza sprawa nie powinna być trafić do Sądu, z uwagi na wielokrotne zapewnianie pozwanego przez stronę powodową, że co do dochodzonej należności poczynione zostały ustalenia w zakresie jej spłaty i ewentualnego późniejszego odzyskania kwoty ubezpieczenia. Pozwany czuje się rozżalony i w jego

ocenie w tej sprawie jest wiele okoliczności wskazujących na nieprawidłowości w zachowaniu strony powodowej i jej pracowników, dotyczące tak zawarcia umowy, jak i późniejszych działań.

W odpowiedzi na powyższe pismo pełnomocnik strony powodowej podtrzymała wszystkie twierdzenia, dowody i wnioski zgłoszone dotychczas, a nadto w związku

z wniesieniem sprzeciwu od wyroku zaocznego oświadczyła, że zaprzecza wszystkim twierdzeniom pozwanego, których wyraźnie nie przyznaje, wnosząc o utrzymanie wyroku zaocznego w całości. W kolejnym jednak piśmie procesowym z dnia 12 lipca 2017 r., w związku z treścią wcześniejszego pisma procesowego pozwanego dotyczącego propozycji ugody, nowy pełnomocnik strony powodowej poinformował, w nawiązaniu też do rozmowy telefonicznej przeprowadzonej z pełnomocnikiem pozwanego, że strona powodowa zgadza się na zawarcie ugody następującej treści:

- pozwany uznaje roszczenie co do kwoty 4 075 zł, uwzględniającej dokonane już wpłaty

w wysokości 1 750 zł, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu,

- powyższa kwota zostanie zapłacona przez pozwanego dnia 31.08.2017 r., chyba że termin rozprawy nastąpi po tej dacie, wówczas datą płatności będzie termin 7-dniowy od daty prawomocności orzeczenia,

- koszty postępowania obie strony znoszą.

Na rozprawę wyznaczoną w celu zawarcia ugody pełnomocnik strony powodowej nie stawiał się jednak.

Natomiast na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnik pozwanego wniosła jak dotychczas, w tym o potraktowanie oświadczenia pozwanego o zobowiązaniu się do zapłaty kwoty 4 075 zł wraz z odsetkami jako uznania powództwa. Nadto wniosła

o przyznanie od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu, obejmujących wynagrodzenie w stawce minimalnej wynoszącej

3 600 zł i zwrot wydatków na koszty korespondencji w kwocie 20,80 zł, oświadczając, że koszty te nie zostały zapłacone w całości lub w części.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w części uznanej przez pozwanego.

Należy przede wszystkim podkreślić, że dochodzone roszczenie nie budziło wątpliwości w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i w związku z tym nie ma podstaw do jego kwestionowania. Trzeba przy tym zauważyć, że wprawdzie – wobec niezawarcia ugody sądowej i braku oświadczenia strony powodowej o ograniczeniu powództwa zgodnie z treścią pisma jej pełnomocnika z dnia 12 lipca 2017 r. – Sąd musiał rozstrzygać o pierwotnym żądaniu zgłoszonym w pozwie, tym niemniej uznał, iż faktycznie strona powodowa domaga się od pozwanego zasądzenia jedynie kwoty 4 075 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, przy jednoczesnym wzajemnym zniesieniu kosztów procesu. Ponieważ zaś na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnik pozwanego wniosła o potraktowanie oświadczenia pozwanego

o zobowiązaniu się do zapłaty kwoty 4 075 zł wraz z powyższymi odsetkami jako uznania powództwa, Sąd wydał wyrok z tzw. uznania. Zgodnie bowiem z art. 213 § 2 k.p.c. był związany uznaniem powództwa, uznając, że nie jest ono sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego ani też nie zmierza do obejścia prawa.

W związku z tym, w oparciu o powołany i przepis art. 357 k.p.c., Sąd po ponownym rozpoznaniu sprawy orzekł jak w punktach I - III wyroku, uchylając w całości wyrok zaoczny z dnia 01 lutego 2017 r., zasądzając od pozwanego na

rzecz strony powodowej kwotę 4 075 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 października 2016 r. do dnia zapłaty, zaś dalej idące powództwo oddalił.

O kosztach procesu (punkt IV wyroku) Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., mając na względzie częściowe uwzględnienie powództwa i wniosek pełnomocnika strony powodowej zawarty w piśmie procesowym z dnia 12 lipca 2017 r.

Orzeczenie z punktu V wyroku znajduje natomiast oparcie w przepisach § 2, § 4 ust. 1 i § 8 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801), zgodnie z którymi koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa obejmują:

- 1) opłatę ustaloną zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz
- 2) niezbędne i udokumentowane wydatki adwokata ustanowionego z urzędu.

Za prowadzenie niniejszej sprawy przysługiwało więc adwokatowi wynagrodzenie

w kwocie 3 600 zł, powiększone o stawkę VAT wynoszącą 23%, czyli o kwotę 828 zł, co daje kwotę 4 428 zł. Natomiast udokumentowane przez adwokata wydatki to koszty korespondencji w kwocie 20,80 zł.